ชื่อเรื่องวิทยาน**ิพน**ธ์

ความหลากหลายของพืชพรรณธรรมชาติประจำถิ่น เพื่อการวางแผนอนุรักษ์ ในเขตป่าแม่ตื่น จังหวัดตาก

ชื่อผู้เขียน

นายเมธิ วงค์หนัก

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภูมิศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผศ. คร.พงษ์อินทร์ รักอริยะธรรม ประธานกรรมการ

คร.วีระชัย ณ นคร

กรรมการ

อ. จิระ ปรังเขียว

กรรมการ

ผส. พูนทรัพย์ ติยายน

กรรมการ

## บทคัดย่อ

การศึกษาความหลากหลายของพืชพรรณธรรมชาติประจำถิ่น เพื่อการวางแผนอนรักษ์ใน เขตป่าแม่ตื่น จังหวัดตาก มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ คือ เพื่อศึกษาความหลากหลายของชนิด พืชในพื้นที่ศึกษา สภาพทางพฤกษภูมิศาสตร์และโครงสร้างสังคมพืช และหาแนวทางในการ อนุรักษ์พืชพรรณธรรมชาติประจำถิ่นในรูปแบบถิ่นที่อยู่อาศัย โดยการเก็บข้อมูลด้วยการเดินเท้า สำรวจ และวางแปลงตัวอย่างขนาด 20 x 50 เมตร (0.1 เฮกแตร์) ในแต่ละสังคมพืชจำนวน 3 แปลง ในป่าเต็งรังและป่าเบญจพรรณ ที่ระคับ 400, 600 และ 800 เมตร ป่าคิบแล้งที่ระคับ 700, 900 และ 1,100 เมตร และป่าคิบเขาที่ระคับ 1,200; 1,400 และ 1,600 เมตร การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์สังคมพืช ประกอบด้วย การเก็บข้อมูลความหลากหลายของชนิดพรรณไม้ ความถึ่ ความหนาแน่น ความเค่น ดัชนีความสำคัญ และดัชนีความหลากหลายของชนิคพันธุ์ไม้ในป่า พบว่า ในเขตป่าแม่ตื่น มีพันธุ์ให้ 71 วงศ์ 89 สกุล รวม 107 ชนิค ในป่าคิบแล้งมีความหลากหลายของ ชนิคพันธ์ไม้มากที่สุด 27 วงศ์ 29 สกุล รวม 41 ชนิค ป่าคิบเขามี 19 วงศ์ 25 สกุล รวม 41 ชนิค ป่า เบญจพรรณ มี 16 วงศ์ 19 สกุล รวม 22 ชนิค ป่าเต็งรัง มี 9 วงศ์ 13 สกุล รวม 16 ชนิค พบพรรณไม้ เฉพาะถิ่น 2 ชนิด คือ ละมุคเมืองตาก และจำปีหลวง พรรณไม้หายากคือ รังขน มะเนียงน้ำ มณฑา ป่า ชมพูพาน มณฑาคอย ทองหลางป่าคอกสีขาว กวางคูถูก กายอม ข้าวเย็น และเอื้องผาเวียง

แนวทางการวางแผนอนุรักษ์ในเขตป่าแม่ตื่นในรูปแบบการอนุรักษ์ในถิ่นที่อยู่อาศัย คือ 1.) การป้องกันการทำลายป่าธรรมชาติ 2.) การฟื้นฟูโดยวิธีการจัดการ 3.) การฟื้นฟูโดยวิธีการธรรม ชาติ 4.) การรวมกลุ่มการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน Theis Title

Diversity of Native Vegetation for Conservation Planning in

Mae Tuen Forest, Tak Province

Author

Mr. Methee Wongnak

M.S.

Geography

Examining Committee Assistant Professor Dr. Pong-In Rakariyatham

Chairman

Dr. Weerachai Nanakorn

Member

Lecturer Chira Prangkio

Member

Assistant Professor Poonsap Tiyayon

Member

## Abstract

Diversity of native vegetation for conservation planning at Mae Tuen forest, Tak Province, was conducted. The objectives are three folds: firstly to study plant diversity, secondly to study plant geographical features and forest community structure, and lastly to set up guidelines for in-situ conservation of plants and vegetation in the studied area.

Information were collected through the ground survey and standard sampling plot system using 20 x 50 sq.m. (0.1 ha) are selected for each plant community i.e. Dry Dipterocarp Forest (DDF) and Mixed Deciduous Forest (MDF) at the elevation at 400, 600 and 800m. Dry Evergreen Forest (DEF) at 700, 900 and 1100m and Hill Evergreen Forest (HEF) at 1100, 1400 and 1600m. Analysis of plant communities were conducted in order to fine a relationship between plant species diversity and their ecological parameters such as frequency, density, dominance, importance value index (IVI) and index of species diversity (SWI).

An amount of 71 families, 89 genera and 109 species were recorded. The highest diversity of plant species were recorded in (DEF), having 27 families, 29 genera and 41 species. (HEF): having 19 families, 25 genera and 28 species; (MDF): 16 families, 19 genera and 22 species and lastly (DDF): 9 families, 13 genera and 11 species respectively.

Possible in-situ conservation methods are suggested as follows; to protect further destruction of forest, artificial reforestation, Natural reforestation and conservation campaign and lastly sustainable use of the natural resources.